

[Ministeren for offentlige arbejder]

Jeg skal starte med først at sige tak til de ordførere, der kan støtte dette meget vigtige lovforslag, og så skal jeg appellere til mindretallet om at have respekt for, at der er et flertal, som har en anden holdning end mindretallet.

Dagen i dag er jo en historisk dag, som det allerede er blevet sagt. Det er den, om jeg så må sige, rigtige historiske dag, selv om den første historiske dag i denne sammenhæng var den 12. juni 1986. Det er en glad dag og en god dag, og jeg håber, at den maj-sol, som vi ser skinne så lyst og så klart herude, er et varsel om den tid, der kommer, for så vidt angår den faste forbindelse over Storebælt.

Vi er nået så langt frem, at debatten må være ved at være slut nu, og jeg håber meget, at det vil gå kvikt, at det vil gå godt, og at vi hurtigt må få det første spadestik sat i jorden. Alt er næsten parat dertil. Sagen har været endevendt i mange, mange år, og vi gør nu op med mange årtiers forsømmelighed på trafikområdet.

Med vedtagelsen af denne lov får vi sikret, at der i fremtiden bliver en øget fremkommelighed, og jeg må sige, at det er af stor værdi, at vi får sikret den. Vi får også fremmet vores infrastruktur. Og når jeg taler om infrastrukturen, har jeg lyst til at sætte et lighedstegn mellem infrastruktur og trafikikkerhed. Jeg synes, at det måske burde have spillet en lidt større rolle i mindretallets bemærkninger under de tre behandlinger, vi har haft af dette lovforslag.

En anden ting, som jeg også synes er vigtig at gøre opmærksom på, når vi taler infrastruktur, er, at der i aftalen fra 12. juni sidste år er indføjet en bestemmelse om, at der også skal optages forhandlinger med vore svenske venner. Et udredningsarbejde og et udvalgsarbejde er allerede i gang for så vidt angår etableringen af en fast forbindelse mellem Danmark og Sverige, således at vi får sikret vores infrastruktur også i forhold til vore nordiske broderlande.

Vi bryder her med den hidtil gældende trafikpolitik, idet vi på dette enkelte område – i kraft af, at det er så stort et projekt, som det er – kræver en afgift for benyttelse af denne faste forbindelse. Det er et brud med den hidtil førte trafikpolitik, takstmæssigt i hvert fald, men som sagt er det i kraft af, at

det er så stort et projekt, at der skal løftes så stor en opgave.

Det har været en stor opgave, næsten hver eneste gang man har drøftet en bro. Hvis man slår tilbage i de forhandlinger, der har været ført om brobyggerier, vil man se, at debatten hver eneste gang har vist, at der stort set aldrig har været råd til at bygge en fast forbindelse; men der går sjældent mere end 8 eller 14 dage efter, at en bro er færdigbygget, indviet og taget i brug, før alle siger til hinanden: det var da også mærkeligt, at vi ikke fik den bro noget tidligere. Jeg tror bestemt, at det vil blive det samme for så vidt angår den faste forbindelse over Storebælt.

Jeg vil i lighed med flere af ordførerne ønske til lykke til hele vort land, og jeg håber meget, at den faste forbindelse må blive til glæde og gavn for hele Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 103 stemmer (S, KF, V, CD og KRF) mod 35 (SF, RV, FP, VS og Arne Bjerregaard (UP)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 31:

Forslag til lov om dyreforsøg.

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).

(Fremsat 8/10 86. Første behandling 30/10 86. Betænkning 14/5 87. Anden behandling 19/5 87. Tillægsbetænkning 22/5 87).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Margrete Auken (SF):

[Margrete Auken]

Jeg vil meget anbefale, at Folketinget vedtager vore ændringsforslag, og jeg har to tungtvejende grunde. For det første reparerer de på det kaos, som det andet ændringsforslag skabte i loven. Jeg fatter faktisk ikke, at der ikke blev råbt op ovre i Justitsministeriet over, at man pludselig indfører nye begreber i loven. Der dukker et begreb op, der hedder – jeg tænker her på bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2 og 3 i betænkningen – lægmandselementet. Det fandtes mig bekendt ikke i ministerens fortræffelige lovforslag, men pludselig dukker det op, og det bliver oven i købet sådan, at det er dyreorganisationerne, der skal repræsentere »lægmandselementet«. Det er simpelt hen en forvirring, der er kommet ind.

Der er også kommet en anden forvirring ind, og det er, at man har opfundet noget, man kalder »sygdomsbekæmpende organisationer«, som om de andre ikke var det. Det vil sige, at ministeren kommer til, ved at støtte det forslag, at sige, at der findes organisationer, der har andre interesser end sygdomsbekæmpelse, og som har lov til at sidde med på den måde her.

Så simpelt hen om ikke for andet, altså hvis ministeren og flertallet herinde har noget imod, at vi vægter hensynet til dyrene lige med hensynet til sygdomsbekæmpelsen og synes, det er for voldsomt, så for at få lidt orden ind i denne lov igen skal man støtte vore forslag, så er den på plads.

Lad mig lige understrege, at hvis man får repareret på forslaget igen, har vi fastholdt, at dyreorganisationerne godt kan udpege ikke-læge repræsentanter til tilsynet. Det har de også kunnet før, men pludselig er det, som om de skal udpege læge repræsentanter.

For det andet får vi fastslået, at den side, der ikke er dyreorganisationernes, repræsenterer den sygdomsbekæmpende side, og det er faktisk meget vigtigt, for hvis ikke det understreges skarpt, at det gælder samtlige dér, så betyder det, at man indfører nye legitime interesser, for hvad skal Statens Lægevidenskabelige Forskningsråd, hvad skal Statens Jordbrugs- og Veterinærvidenskabelige Forskningsråd, og hvad skal Industrirådet dér, hvis ikke det udelukkende er for at varetage den sygdomsbekæmpende side?

Jeg vil under alle omstændigheder bede ministeren – hvis han har tænkt sig ikke at stemme for vore ændringsforslag – at forkla-

re, hvordan dette hænger sammen, og hvad de andre mennesker skal dér.

Og lad mig i forlængelse af det sige: der er ingen af os, der påstår, at disse organisationer, forskningsrådene og for den sags skyld heller ikke Industrirådet – vi påstår det i hvert fald ikke højt – har andre interesser end at varetage sygdomsbekæmpelse. Der er heller ingen af dem, der er dyremishandlere. På den anden side har dyreorganisationerne da ikke til hensigt at forbyde alle dyreforsøg; også de er interesseret i, at der bliver lavet dyreforsøg.

Hele loven går ud på at sige: vi står i et dilemma her, vi står i en konflikt mellem to virkelig modsatrettede hensyn, og det er nødretsprincippet, der gælder. Og når vi er oppe at tale principielt om brugen af dyr i sygdomsbekæmpelse, er der næsten heller ingen grænser for, hvilken patos der kan lægges for dagen. Det er også godt, hvis den bare kunne holde til lige hen om hjørnet. Det forfærdelige er, at så snart de mest kortsigtede interesser kommer til at spille ind, så viger dyrenes interesser.

Det var derfor, vi var så glade for det lovforslag, ministeren lagde frem, for det fik virkelig slået dette fast, og så går der altså kludder i det med det dér forvildede og forvirrede ændringsforslag.

Jeg vil også godt lige minde om, at under hele behandlingen af dette lovforslag har vi haft et utal af deputationer, som har forsikret os om, at det blev meget mere besværligt at lave dyreforsøg, og stort set et samlet Folketing har så sagt: ja tak, det var faktisk også meningen med loven.

Så har vi spurgt, om der var forsøg, der ikke kunne laves. Nej, det er der ikke, men det bliver mere besværligt. Det skulle det faktisk også blive, ingen af os havde drømt om andet, end at vi ville opretholde den holdning til det. Og så fordi nogle enkelte organisationer, som jeg i øvrigt har meget sympati for, er en anelse fikserer her i allersidste ombæring – og det anerkender jeg de har været – lykkes det altså at rende et par stykker herinde over ende, og det anerkender jeg ikke, for så fik var den heller ikke, at den ikke kunne gennemskues. Man kunne godt se, hvad det forslag drejede sig om, da man pludselig fik indført noget, man kaldte det folkelige element for sygdomsbekæmpel-

[Margrete Auken]

sen, og nu har vi altså fået denne skævvridning af loven.

Jeg vil meget bede om, at man følger os og så siger det på den måde: det er godt, at vi har fået de sygdomsbekæmpende organisationers folkelige repræsentation ind. Det synes jeg faktisk er godt. Jeg har mere forståelse for, at de skal sidde der, end at Industrirådet skal sidde der, men lad os genoprette balancen i dette. Lad os sige, at vi har de to hensyn, hensynet til sygdomsbekæmpelsen og hensynet til dyrene, sideordnet stadig væk, idet vi selvfølgelig går ud fra, at alle, der sidder i tilsynet, varetager begge interesser, for det er de naturligvis nødt til.

Jeg synes, det er skandaløst, at flertallet af de Radikale er hoppet på den, og jeg håber, at de ombestemmer sig. Jeg kan heller ikke fatte, hvad der er foregået hos Kristeligt Folkeparti. Dette her er en af Kristeligt Folkepartis mærkesager, og hvorfor kunne man så ikke få den på plads? Så vidt jeg kan se på betænkningens bidrag, er den ikke kommet på plads. Er der nogle, der har holdt taler på randen af det sentimentale, hvor jeg synes det var svært at være med, er det da Kristeligt Folkeparti, og nu er de altså skyld i, at denne forrykkelse kommer ind. Jeg kunne også nævne Fremskridtspartiet, men i og for sig hele dette Folketing – og så igen lidt skarpt til de Radikale: de Radikale har mange fremtrædende medlemmer, som arbejder for, at vi stiller dyrene helt anderledes stærkt i denne konflikt, og så har man fundet sig i, at det her sker, oven i købet på den måde, det er sket, i aldeles sidste øjeblik.

Lad mig til slut appellere om, at vi får flertal for ændringsforslagene, så loven bliver i orden igen, og under alle omstændigheder må jeg bede ministeren – hvis han er til sinds at anbefale, at man stemmer imod dem – om så at forklare, hvad meningen er med det betænkningens bidrag, der kom igennem ved anden behandling, hvor lægmandselementet pludselig indføjtes, skønt det ikke står i lovforslaget, og hvilke legitime interesser f.eks. Industrirådet kan have, hvis ikke det er den sygdomsbekæmpende, til at sidde i dyreforsøgstilsynet.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fru Margrete Auken har både ved denne behandling og under tidligere behandlinger

fremSAT meget positive bemærkninger om det lovforslag, jeg har fremsat, og vi er jo ganske enige om, som jeg tror næsten alle her i salen er det, at hermed er der gjort et betydeligt fremskridt med hensyn til at – skal vi så sige det på den måde – varetage dyrenes interesser.

Det, det så her drejer sig om, er alene en enkelt ting, som blev foreslået allerede ved førstebehandlingen af hr. Larsen-Ledet, og der er stillet et radikalt ændringsforslag herom, som andre har sluttet sig til i udvalget, gående ud på, at man gerne ville supplere de medlemmer, der var foreslået i mit oprindelige forslag, med en repræsentant for de sygdomsbekæmpende organisationer. Jeg tror, at vi alle har så meget sympati for de sygdomsbekæmpende organisationer, at vi synes det er udmærket, at de kan blive taget med på råd, og det er jo alene det, det drejer sig om. Afstemningsmæssigt må det jo så blive sådan, da der er et lige antal, at det må være formandens stemme, der gør udslaget, men så vidt jeg ved, er der næsten aldrig afstemninger – hvis der har været nogen i det hele taget – i dyreforsøgsudvalget, så jeg kan ikke se, at det er noget stort problem, og når flertallet i udvalget har ønsket en repræsentant for de sygdomsbekæmpende organisationer, synes jeg, det ville være forkert at sige nej.

Et af ændringsforslagene går ud på, at der indsættes en revisionsbestemmelse. Det synes jeg er rimeligt og rigtigt, for vi skal jo længere med hensyn til dyreværnet her i landet. Jeg håber i løbet af sommeren at kunne få udarbejdet et lovforslag om forbedring af dyreværnsloven, og når det er færdigbehandlet – i næste samling håber jeg – er det jo muligt, at vi også i loven om dyreforsøg vil have supplerende ændringer ind. Derfor synes jeg også, det er helt rimeligt, at man fra udvalgets side har foreslået en revisionsbestemmelse.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt beklage, at ministeren ikke svarede på mine spørgsmål. Det gik ikke på, om dette lovforslag generelt var en forbedring, for også med den ødelæggelse, som det har været udsat for her ved andenbehandlingen, synes jeg det er en forbedring, men nu står vi altså og diskuterer ændringsforslag i øjeblikket, og det er ikke et spørgsmål om at

[Margrete Auken]

skabe balance ved en afstemning. Jeg er enig med ministeren i, at vi nødvendig skal ud i de diskussioner, hvor der skal stemmes. Det er et spørgsmål om at signalere, at vi tilgodeser de to hensyn lige meget, og jeg kan ikke begribe, at vi ikke bare kunne få en til ind. Jeg synes ikke, ministeren svarede mig på, hvorfor man ikke bare kunne have klaret det på den måde, og hvis man ikke vil det, så forklarede, hvad det betyder, der står i bemærkningerne, som er kommet frem ved andenbehandlingen, at vi indfører et lægmandselement. Hvad betyder det? Hr. Larsen-Ledet kan jo komme op og prøve at forklare det, hvis ikke ministeren kan. Hvad betyder det, at man pludselig skelner? Inden for den ene side siger man: vi har nogle, der særligt tager sig af sygdomsbekæmpelse. Hvad skal så de andre dér? Hvad er Industrirådets interesser? Vil ministeren ikke godt gå op og forklare mig det? Hvad er Industrirådets legitime interesse i at sidde i dyreforsøgstilsynet, hvis ikke det er sygdomsbekæmpelse?

Det er de svar, jeg godt vil have, og jeg er virkelig ærgerlig over, at vi har fået skabt det kuk her til sidst, så vi ikke kan få lov til at vedtage dette i enighed og glæde, som vi havde kunnet, hvis ikke det var sket. Jeg er ærgerlig over, at ministeren ikke giver os lov til det; men han kunne så i det mindste forklare den forvirring, vi er kommet ud for.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 64 stemte for, 71 imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 137 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om ændring af lov om musik.
Af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen).

(Fremsat 21/1 87. Første behandling 29/1 87. Betænkning 14/5 87. Anden behandling 19/5 87. Tillægsbetænkning 21/5 87).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Fischer (KF):

Vi er tilfreds med, at det mellem anden og tredje behandling er lykkedes at opnå en væsentlig forbedring af musikloven, der sikrer ministeren en mulighed for at rette op på eventuelle skævheder i Musikerådets administration af musiklovsmidlerne. Det er en vigtig bestemmelse, der her er kommet ind, som vi er godt tilfreds med.

Vi er også glade for, at oppositionspartierne ikke længere kategorisk vil fastlægge enhver detalje i musiklivet, at vi har kunnet snakke fornuft på det område.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling